# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **J. Ř.**, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Tesákem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Jaselská 23, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2014, čj. JMK 14406/2013, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2016, čj. 41 A 64/2014 - 77,

**takto:**

**I.** Kasační stížnost **se odmítá**.

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

**III.** Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

## Odůvodnění:

1. Městský úřad Hodonín rozhodnutím ze dne 12. 11. 2013, čj. 131263/2013/ODaP/OP/Št, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců s účinností od 13. 8. 2013 (den zadržení řidičského průkazu). Žalobci byla také uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1000 Kč.

2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 4. 2014, čj. JMK14406/2013, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Hodonín.

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který v záhlaví označeným rozsudkem žalobu zamítl.

4. Proti rozsudku krajského soudu se žalobce (dále jen „stěžovatel“) bránil blanketní kasační stížností. Navrhl napadený rozsudek krajského soudu zrušit a věc tomuto soudu

vrátit k dalšímu řízení s poukazem na kasační důvody vyplývající z § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d) a e) s. ř. s.

5. Stěžovatelova kasační stížnost neobsahovala žádnou konkrétní kasační námitku, z níž by vyplýval okruh přezkumu napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele vyzval podle § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. usnesením ze dne 20. 4. 2016, čj. 8 As 68/2016 – 23, k doplnění kasační stížnosti o důvody, pro které rozsudek krajského soudu napadá. K tomu stanovil stěžovateli lhůtu jednoho měsíce od doručení uvedeného usnesení (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Současně stěžovatele poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti odstraněny a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

6. Usnesení kasačního soudu ze dne 20. 4. 2016, čj. 8 As 68/2016 – 23 bylo zástupci stěžovatele, jehož si k zastupování v řízení o kasační stížnosti zvolil, doručeno dne 22. 4. 2016. Lhůta k odstranění vad kasační stížnosti marně uplynula dne 22. 5. 2016. Stěžovatel v této lhůtě vytčené vady neodstranil.

7. Podáním ze dne 23. 5. 2016 zaslaným Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím datové schránky v 15:18:36 hod. a poté téhož dne opětovně v 18:32:37 hod. stěžovatel doplnil kasační stížnost uvedením konkrétních důvodů, pro které rozsudek krajského soudu napadá (kasační námitky). Toto podání však stěžovatel učinil až po uplynutí lhůty k doplnění kasační stížnosti podle § 106 odst. 3 s. ř. s.

8. S ohledem na skutečnost, že lhůta k doplnění kasační stížnosti je lhůtou zákonnou, lze ji prodloužit pouze na včasnou žádost stěžovatele (srov. § 106 odst. 3 *in fine* s. ř. s.). Takovou žádost stěžovatel nepodal. Nejvyšší správní soud nemůže přihlížet k námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. Pokud by tak učinil, narušil by rovnost procesních práv účastníků řízení (srov. nález Ústavního soudu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06).

9. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že nebyly splněny podmínky řízení o kasační stížnosti a tento nedostatek stěžovatel ani přes výzvu soudu v zákonné lhůtě neodstranil. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

10. O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

11. Stěžovatel na výzvu soudu zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích „[b]*yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*“. Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, aniž by jednání nařizoval, proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku. Ve smyslu § 10a zákona o soudních poplatcích bude stěžovateli soudní poplatek vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. srpna 2016

JUDr. Jan Passer
předseda senátu